

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tampe-
reen käräjäoikeus (Finsko) dne 28. února 2006 – Sari Kiiski
v. Tampereen kaupunki**

(Věc C-116/06)

(2006/C 121/08)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Tampereen käräjäoikeus (Finsko)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sari Kiiski

Žalovaná: Tampereen kaupunki

Předběžné otázky

- 1) Představuje odmítnutí zaměstnavatele změnit nebo přerušit rodičovskou dovolenou poskytnutou pracovníci z důvodu dalšího těhotenství, o němž se pracovnice dověděla před počátkem rodičovské dovolené, v souladu s ustáleným výkladem vnitrostátních předpisů, podle něhož nové těhotenství obecně není nepředvídatelným a legitimním důvodem, na jehož základě může být datum a délka trvání rodičovské dovolené změněna, přímou, nebo nepřímou diskriminací v rozporu s článkem 2 směrnice 76/207/EHS (⁽¹⁾), ve znění směrnice 2002/73/ES (⁽²⁾)?
- 2) Může zaměstnavatel dostatečně odůvodnit své jednání popsané v bodě 1, jež je případně založeno na nepřímé diskriminaci s ohledem na výše uvedenou směrnici, tím, že by změna organizace práce učitelů a plynulost výuky byly doprovázeny problémy způsobujícími obvyklé a méně závažné obtíže, nebo tím, že by zaměstnavatel byl na základě vnitrostátních předpisů povinen poskytnout náhradu za ztrátu výdělku zástupci učitele na rodičovské dovolené, pokud by se tento učitel vrátil do svého zaměstnání v průběhu rodičovské dovolené?

- 3) Použije se směrnice Rady 92/85/EHS (⁽³⁾) o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň a je v případě kladné odpovědi jednání zaměstnavatele popsané v bodě 1 v rozporu s články 8 a 11 uvedené směrnice, pokud pracovnice tím, že pokračovala ve své rodičovské dovolené, ztratila možnost získat mzdové výhody spojené s mateřskou dovolenou založené na svém pracovním poměru ve veřejném sektoru?

(⁽¹⁾) Směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky (Úř. věst. L 39, 14.2.1976, s. 40; Zvl. vyd. 05/01, s. 187).

(⁽²⁾) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES ze dne 23. září 2002, kterou se mění směrnice Rady 76/207/EHS o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky (Úř. věst. L 269, 5.10.2002, s. 15; Zvl. vyd. 05/04, s. 255).

(⁽³⁾) Směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (desátá směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 348, 28.11.1992, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 110).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commis-
sione tributaria provinciale di Roma dne 28. února 2006 –
Diagram APS Applicazioni Prodotti Software v. Agenzia
Entrate Ufficio Roma 6**

(Věc C-118/06)

(2006/C 121/09)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Roma

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Diagram APS Applicazioni Prodotti Software

Žalovaná: Agenzia Entrate Ufficio Roma 6

Předběžné otázky

Commissione tributaria provinciale di Roma podala Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je třeba článek 33 směrnice 77/388/EHS ⁽¹⁾ (ve znění směrnice 91/680/EHS ⁽²⁾) vykládat tak, že zakazuje, aby čistá hodnota produkce z pravidelného vykonávání nezávislé činnosti zahrnující výrobu nebo obchod se zbožím nebo poskytování služeb podléhala IRAP (Imposta Regionale sulle Attività Produttive – regionální dani z produkčních činností)?“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. L 376, 31.12.1991, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 160.

Žaloba podaná dne 15. března 2006 – Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-141/06)

(2006/C 121/10)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Aresu a J. R. Vidal Puig, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

— Určit, že Španělské království tím, že pokud jde o finanční služby jiné než soukromé pojištění nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ⁽¹⁾ ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS ⁽²⁾ a směrnic 97/7/ES ⁽³⁾ a 98/27/ES ⁽⁴⁾, a v každém případě tím, že tyto předpisy nesdělilo Komisi, porušilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

— Uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená k přizpůsobení vnitřního právního řádu směrnicí 2002/65/EHS uplynula dne 9. října 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 271, s. 16; Zvl. vyd. 06/04, s. 321.

⁽²⁾ Úř. věst. L 330, s. 50.

⁽³⁾ Úř. věst. L 144, s. 19; Zvl. vyd. 15/03, s. 319.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 166, s. 51; Zvl. vyd. 15/04, s. 43.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce ze dne 17. března 2006 podaná Landgericht Hamburg – Ludwigs-Apotheke München Internationale Apotheke v. Juers Pharma Import-Export GmbH

(Věc C-143/06)

(2006/C 121/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ludwigs-Apotheke München Internationale Apotheke

Žalovaná: Juers Pharma Import-Export GmbH

Předběžné otázky

1) Musí být úprava v čl. 86 odst. 2 třetí odrážce směrnice 2001/83/ES ⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní úpravě, která zakazuje zasílání ceníků léčivých přípravků lékárnám jako nepřípustnou reklamu na dovoz léčivých přípravků, pokud tam uvedené léčivé přípravky nejsou sice v příslušném členském státě registrovány, ale v jednotlivém případě směji být dovezeny z jiného členského státu Evropské unie, jakož i z jiných států?

2) Jakou funkci má úprava, podle které se hlava o reklamě nevztahuje na prodejní katalogy a ceníky, a to za předpokladu, že neobsahují žádné tvrzení o léčivém přípravku, není-li jí taxativně stanoven rozsah působnosti vnitrostátních předpisů týkajících se reklamy na léčivé přípravky?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 136, s. 34.